

Rozhodovacia činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky z pohľadu judikatúry ESLP

JUDr. Marica Pirošíková
Zástupkyňa SR pred ESLP

Strata statusu poškodenej osoby:

- ✧ Status poškodenej osoby môže sťažovateľ stratiť, ak vnútroštátne orgány priznajú, buď výslovne, alebo v podstate veci, že došlo k porušeniu Dohovoru, a uskutočnia nápravu.
- ✧ Postoj Súdu v tejto otázke možno demonštrovať na nasledujúcom príklade. Vnútroštátna judikatúra niektorých členských štátov Rady Európy (napr. Holandsko, SRN, Nórsko) vyvodzuje z prekročenia primeranej lehoty dôsledky pre chod trestného konania alebo pre rozhodnutie -v najzávažnejších prípadoch súdy trestné konanie zastavia, v menej závažných môžu zmierniť trest. **Právo na zastavenie trestného konania alebo zníženie trestu** opierajú vnútroštátne súdy v týchto krajinách o článok 6 ods. 1 Dohovoru, **Súd však nikdy takéto právo z tohto článku nevyvodil.**

Strata statusu poškodenej osoby v trestnom konaní:

- ❧ Pri posudzovaní sťažností na neprimeranú dĺžku trestného konania, v ktorom došlo zo strany vnútroštátnych orgánov k takýmto opatreniam, sa však Súd vždy zaoberá otázkou, či sťažovateľa môže vo vzťahu k sťažnosti na neprimeranú dĺžku trestného konania ďalej považovať za obeť porušenia Dohovoru. V tomto ohľade je judikatúra Súdu jednoznačná - zníženie trestu alebo zastavenie konania z dôvodu neprimeranej dĺžky konania v zásade nezbavuje jednotlivca jeho postavenia obeť v zmysle článku 34 Dohovoru.
- ❧ Existuje však výnimka - v prípadoch, keď vnútroštátne orgány uznajú, že išlo o porušenie Dohovoru, a uskutočnia nápravu. V mnohých prípadoch tak Súd po posúdení konkrétnych okolností prípadu dospel k záveru, že zastavenie trestného konania alebo zníženie trestu bolo dostatočnou náhradou za namietané porušenie článku 6 ods. 1 Dohovoru a skonštatoval, že sťažovateľov už nemožno považovať za obeť v zmysle článku 34 Dohovoru.

Strata statusu poškodenej osoby v prípadoch proti SR:

- ☞ Súd sa v súčasnosti vo vzťahu k SR zaoberá otázkou straty statusu poškodenej osoby predovšetkým v sťažnostiach, v ktorých sťažovatelia namietajú **porušenie práva na rozhodnutie veci v primeranej lehote zaručeného článkom 6 Dohovoru** po tom, ako o porušení tohto práva už rozhodol ústavný súd v konaní podľa článku 127 ústavy.
- ☞ Dôvodom je ich nespokojnosť buď s výškou primeraného finančného zadosťučinenia, ktorú im zároveň s konštatovaním porušenia práva na prerokovanie veci v primeranej lehote ústavný súd priznal, alebo s tým, že ústavný súd im ho nepriznal.
- ☞ Súd pri posudzovaní týchto sťažností pripomenul, že sťažovateľov status ako poškodenej osoby v zmysle článku 34 Dohovoru *inter alia* závisí od toho, či zadosťučinenie priznané na vnútroštátnej úrovni na základe skutočností, na ktoré sa sťažuje pred Súdom, bolo dostatočné a primerané berúc do úvahy spravodlivé zadosťučinenie poskytované v zmysle článku 41 Dohovoru. Ďalej, že aj keď sa v zmysle existujúcej judikatúry nevyžaduje, aby vnútroštátne orgány priznávali z titulu odškodnenia rovnaké sumy, ako by pravdepodobne Súd priznal v zmysle článku 41 Dohovoru, výška spravodlivého zadosťučinenia poskytnutého na vnútroštátnej úrovni nesmie byť zjavne neprimeraná konkrétnym okolnostiam prípadu.

Strata statusu poškodennej osoby v prípadoch proti SR:

- ✎ V prípadoch *Palgutová v. Slovensko* a *Gáabriška v. Slovensko* sa Súd nestotožnil s právnym názorom ústavného súdu, ktorý sťažovateľom nepriznal primerané finančné zadosťučinenie z dôvodu, že svojím správaním výrazne prispeli k dĺžke konania. V rozsudku vo veci *Gáabriška* Súd upozornil na to, že v prípade porušenia práva sťažovateľa na prerokovanie veci v primeranej lehote považuje za vhodné priznať finančnú sumu ako náhradu nemajetkovej ujmy. Obidve uvedené sťažnosti Súd vyhlásil za prijateľné, pretože nebol presvedčený, že ústavný súd poskytol sťažovateľom primeranú náhradu za zistené porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Následne rozhodol o porušení tohto práva a priznal sťažovateľom za utrpenú nemajetkovú ujmu finančné zadosťučinenie.
- ✎ V prípade *Šedý v. Slovensko* Súd dospel k opačnému záveru. Sťažovateľ sa sťažoval na porušenie práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru, ku ktorému malo *inter alia* dôjsť v dôsledku dĺžky konania o žalobe proti ministerstvu financií a energetickému podniku o zaplatenie určitej peňažnej sumy. Dĺžku tohto konania na základe ústavnej sťažnosti posúdil aj ústavný súd. Ten skonštatoval porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia, pričom nepriznal primerané finančné zadosťučinenie. Poukázal pritom na to, že sťažovateľ nejasnými a neúplnými podaniami a nezaplatením súdneho poplatku spôsobil prieťahy. Pri rozhodovaní o prijateľnosti tejto časti sťažnosti sa Súd stotožnil s argumentáciou vlády, že sťažovateľa už nemožno považovať za poškodenú osobu, pričom vzhľadom na významnú účasť sťažovateľa na vzniku prieťahov akceptoval nepriznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

Strata statusu poškodenej osoby v prípadoch proti SR:

- ☞ V prípade *Horváthová v. Slovensko* Súd dospel k záveru, že **suma** 18 000 Sk, ktorú priznal sťažovateľke ústavný súd za porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, **nie je dostatočná na to, aby pozbavila sťažovateľku statusu poškodenej osoby v zmysle článku 34 Dohovoru**. Za neprimerane nízke považoval Súd aj primerané finančné zadosťučinenie priznané ústavným súdom inter alia v prípadoch *Sika* (15 000 Sk), *Magura* (15 000 Sk a 20 000 Sk), *Rišková* (20 000 Sk a 10 000 Sk), *Solárová a ďalší* (15 000 Sk pre každého z troch sťažovateľov), *Kuril v. Slovensko* (120 000 Sk), *Tomláková v. Slovensko* (50 000 Sk a 70 000 Sk), *Ivan* (80 000 Sk), *Kántorová* (100 000 Sk), *Piskura* (1600 eur).
- ☞ V prípade *Kuril* Súd uviedol, že ústavný súd priznal sťažovateľovi sumu, ktorá predstavuje približne **16 % z toho, čo by v tom čase pravdepodobne priznal v súlade so svojou rozhodovacou činnosťou Súd**.
- ☞ V prípade *Tomláková* Súd poukázal na to, že ide o konania, ktoré majú byť vedené s osobitnou starostlivosťou, pričom uviedol, že ústavný súd priznal sťažovateľkám sumu, ktorá predstavuje približne **25 % sumy, ktorú by Súd za podobných okolností vo všeobecnosti priznal v slovenskom prípade**.
- ☞ V niektorých prípadoch Súd naopak dospel k záveru, že sťažovateľov vzhľadom na nálezy ústavného súdu a na priznané primerané finančné zadosťučinenie **už nemožno považovať za obeť porušenia Dohovoru**. Ide napríklad o prípady *Končeková* (50 000 Sk), *Bako* (120 000 Sk), *Širancová* (100 000 Sk), *Eštok* (50 000 Sk), *Machunka* (30 000 Sk) a *Cervanová* (650 000 Sk)

Vyčerpanie prostriedkov nápravy - sťažnosť predsedovi všeobecného súdu:

- ☞ V množstve prípadov týkajúcich sa neprimeranej dĺžky konaní ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť z dôvodu, že sťažovateľ pred jej podaním nevyčerpal prostriedok nápravy v podobe sťažnosti na prietahy v konaní predsedovi dotknutého súdu alebo podal sťažnosť predsedovi dotknutého súdu iba formálne, bez toho, aby mal predseda súdu reálnu možnosť uskutočniť nápravu. Takúto prax ústavného súdu už Súd v minulosti opakovane odmietol (napr. rozsudok *Ištván a Ištvánová proti Slovenskej republike* z 12. júna 2012, rozsudok *Komanický (č. 6) proti Slovenskej republike* z 12. júna 2012, rozsudok *Bednár proti Slovenskej republike* z 8. októbra 2013, rozsudok *Klinovská proti Slovenskej republike* z 8. októbra 2013, rozsudok *Csákó proti Slovenskej republike* z 25. júna 2013, rozsudok *Sika (č. 7) proti Slovenskej republike* z 25. júna 2013, rozsudok *Untermayer proti Slovenskej republike* z 9. júla 2013).
- ☞ Ústavný súd podmieňuje úspešné využitie účinného prostriedku nápravy (ústavnej sťažnosti) využitím neúčinného prostriedku nápravy (sťažnosti predsedovi súdu). Súd túto prax ústavného súdu označil za nesúladnú s článkom 13 Dohovoru, zaručujúcim právo na účinný prostriedok nápravy. V dôsledku tohto prístupu ústavného súdu sa stáva aj z ústavnej sťažnosti v takýchto prípadoch neúčinný prostriedok nápravy, pričom sťažovatelia sa musia domáhať nápravy až na medzinárodnej úrovni a z rozhodnutí Súdu v takýchto veciach vznikajú pre Slovenskú republiku nežiaduce finančné záväzky.
- ☞ V jednom z prípadov ústavný súd odmietol sťažnosť z dôvodu, že sťažovateľ úspešne využil tento prostriedok nápravy a predseda súdu urýchlil konanie. Aj tento prístup však Súd odmietol (*Kudela proti Slovenskej republike*, rozhodnutie z 29. septembra 2015).

Vyčerpanie prostriedkov nápravy - sťažnosť predsedovi všeobecného súdu:

- ☞ V prípade *Grešáková proti Slovenskej republike* (sťažnosť č. 77164/12) sťažovateľka namietala, že dĺžka občianskoprávneho konania, vedeného na Okresnom súde Žilina, bola neprimerane dlhá. Namietala aj porušenie článku 13 Dohovoru, ktorý zakotvuje právo na účinný prostriedok nápravy. V prípade sťažovateľky rozhodoval o jej sťažnosti podľa článku 127 ústavy aj ústavný súd, ktorý sťažnosť sťažovateľky odmietol z dôvodu, že pred podaním sťažnosti na ústavný súd nepodala sťažnosť predsedovi súdu na prieťahy v konaní podľa zákona č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov s tým, že dĺžka prieťahov bola nižšia ako v prípade *Ištván a Ištvánová proti Slovenskej republike*, na ktorý sťažovateľka vo svojej sťažnosti odkazovala. Pokiaľ ide o prijateľnosť sťažnosti, Súd pre sa v rozsudku nestotožnil s právnym názorom ústavného súdu s tým, že prípad je podľa neho analogický s prípadom *Ištván a Ištvánová proti Slovenskej republike*, na ktorý poukázala sťažovateľka vo svojej ústavnej sťažnosti. V tomto ohľade odkázal na obdobné rozsudky prijaté výborom troch sudcov proti Slovenskej republike, ako napríklad *Csákó, Bednár a Klinovská*. Pripomenul, že v každom individuálnom prípade sa musí presvedčiť, či ochrana ľudských práv poskytnutá ústavným súdom je zlučiteľná s tou, ktorú Súd poskytuje podľa Dohovoru.

Vyčerpanie prostriedkov nápravy - sťažnosť predsedovi všeobecného súdu:

- ☞ V prípadoch týkajúcich sa dĺžky konania bude táto podmienka zachovaná iba vtedy, keď rozhodnutie ústavného súdu umožňuje preskúmavanie konaní ako celku takým spôsobom ako rozhodnutia Súdu. Vzhľadom k tomu, že v predmetnom prípade vláda s odkazom na rozhodnutie ústavného súdu argumentovala iba rozdielnou dĺžkou prieťahov, Súd mal za to, že prípad je rovnaký ako prípady uvádzané vyššie a sťažnosti na článok 6 ods. 1 a 13 Dohovoru vyhlásil za prijateľné. Po preskúmaní samotnej dĺžky napadnutého konania poznamenal, že bola neprimeraná, v dôsledku čoho konštatoval, že došlo k porušeniu článku 6 ods. 1. S poukazom na svoje závery týkajúce sa vyčerpania vnútroštátnych prostriedkov dospel k záveru o porušení článku 13 Dohovoru s tým, že sťažovateľka nemala k dispozícii vo vzťahu k jej sťažnosti na dĺžku konania účinný prostriedok nápravy. Za zistené porušenie článku 6 ods. 1 a 13 Dohovoru priznal pani Grešákovej 1 500 eur z titulu nemajetkovej ujmy 600 eur z titulu náhrady trov konania.

Vyčerpanie prostriedkov nápravy - žaloba pre nečinnosť:

- ☞ V poslednom období boli vláde SR oznámené dve sťažnosti týkajúce sa prietáhov v konaní, a to *Balogh a ďalší proti Slovenskej republike* a *Engelhardt proti Slovenskej republike*
- ☞ V týchto prípadoch ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľov týkajúcu sa dĺžky konania pred pozemkovým úradom a krajským súdom. Mal za to, že sťažnosti týkajúce sa dĺžky správneho konania pred pozemkovým úradom a dĺžky konania súdneho prieskumu nemôžu byť posudzované spolu. Po rozdelení sťažností týkajúcich sa týchto dvoch druhov konaní, ústavný súd odmietol sťažnosti z dôvodu nevyčerpania riadnych opravných prostriedkov (250t ods. 1 OSP).
- ☞ Súd položil vláde SR otázku, či v tejto súvislosti ústavná sťažnosť predstavuje účinný vnútroštátny prostriedok nápravy v súlade s článkom 13 Dohovoru, keďže ústavný súd odmietol posúdiť dĺžku správneho konania z dôvodu, že sťažovatelia nevyužili prostriedok zakotvený v paragrafe 250t ods. 1 OSP, ktorý bol podmienkou využitia tohto prostriedku v súlade s platnou legislatívou, prostriedok nápravy podľa paragrafu 250t ods. 1 OSP neposkytuje možnosť dosiahnuť náhradu za nemajetkovú ujmu a prístup ústavného súdu sa zdá byť v rozpore s prístupom Súdu pri preskúmaní dĺžky konania. Súd sa v tejto súvislosti pýtal aj na rozdiel medzi súčasnými prípadmi a prípadom *Ištván a Ištvánová proti Slovenskej republike* (rozsudok zo dňa 12. júna 2012, č. sťažnosti 30189/07).

Vyčerpanie prostriedkov nápravy - žaloba pre nečinnosť:

- ✎ Vláda zdôraznila hlavný rozdiel medzi porovnávanými prípadmi, ktorý spočíva v tom, že na rozdiel od prípadu *Ištván a Ištvánová*, kde sa jednalo iba o súdne konanie, v súčasných prípadoch išlo o kombináciu správneho a súdneho konania. Avšak, administratívne konanie a konanie súdne nemôže byť na účely konštatovania prieťahov v konaní pred ústavným súdom posudzované ako celok, keďže ústavný súd nemá právomoc preskúmať prieťahy v konaní pred správnymi orgánmi bez vyčerpania prostriedkov nápravy na to určených. Táto právomoc prináleží všeobecným súdom v rámci správneho súdnictva, prostredníctvom žaloby proti nečinnosti orgánu verejnej správy, ktorú však sťažovatelia nevyužili predtým ako sa obrátili na ústavný súd.
- ✎ V súčasných prípadoch je situácia odlišná ako vo vyššie uvedených prípadoch, keďže ústavný súd podmienil podanie ústavnej sťažnosti vyčerpaním prostriedku nápravy - žalobou proti nečinnosti orgánu verejnej správy, ktorý bol Súdom v minulosti označený za účinný (*Csepyová proti Slovenskej republike* rozsudok zo dňa 24. februára 2004, sťažnosť č. 67199/01). V rovnakých intenciách sa vyjadril aj podpredseda Ústavného súdu SR, v liste zaslanom Kancelárii zástupcu.

Vyčerpanie prostriedkov nápravy – žiadosť ministerstvu o prešetrenie vybavenia sťažnosti komorou exekútorov

✧ V ďalšom prípade ústavný súd odmietol prijať na konanie sťažnosť z dôvodu nevyčerpania prostriedku nápravy v podobe žiadosti na ministerstvo spravodlivosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti komorou exekútorov (*Vyskoč proti Slovenskej republike*, rozhodnutie z 29. septembra 2015), a to napriek tomu, že takýto prostriedok nápravy sa z hľadiska judikatúry Súdu považuje za neúčinný (pozri *Pintér proti Slovenskej republike*, rozhodnutie zo 14. decembra 2010, v ktorom Súd prostriedok nápravy podobného charakteru, konkrétne sťažnosť na notára, nepovažoval za účinný).

Neposúdenie celkovej dĺžky konania:

- ☞ V mnohých prípadoch ústavný súd neposúdil celkovú dĺžku konania prebiehajúceho na viacerých stupňoch alebo súdoch. V ďalších prípadoch odmietol sťažnosť z dôvodu, že v čase jej podania už bolo vo veci rozhodnuté, avšak konanie nebolo právoplatne skončené z dôvodu doručovania rozhodnutia. Rovnako tak urobil v prípade, kedy vo veci už bolo rozhodnuté, avšak konanie prebiehalo naďalej v otázke trov konania. Súd v zmysle svojej ustálenej judikatúry označil predmetný prístup ústavného súdu za príliš formalistický a nesúladný so zárukami článku 6 ods. 1 Dohovoru, tak ako ich interpretuje vo svojich rozhodnutiach Súd (napr. rozsudok *Špatka proti Slovenskej republike* z 15. decembra 2009, rozsudok *A. R. spol. s r. o. proti Slovenskej republike* z 9. februára 2010, rozsudok *Zarembová proti Slovenskej republike* z 23. novembra 2010, rozsudok *Sirotnák proti Slovenskej republike* z 21. decembra 2010, rozsudok *Bubláková proti Slovenskej republike* z 15. februára 2011, rozsudok *Čičmanec proti Slovenskej republike* z 28. júna 2016).

Nedostatočné primerané finančné zadosťučinenie za prieťahy v konaní:

Objavili sa aj prípady, v ktorých výška primeraného finančného zadosťučinenia, priznaného ústavným súdom za zistené prieťahy v súdnom konaní nezodpovedala judikatúre Súdu (napr. rozsudok *Zongorová proti Slovenskej republike* z 19. januára 2010, rozsudok *Ďurech a ďalší proti Slovenskej republike* zo 7. júla 2009), tak ako bolo uvedené už v časti týkajúcej sa straty statusu poškodenej osoby.

Právo poškodeného v trestnom konaní podľa čl. 6 ods. 1:

- ☞ V prípade *Javor a Javorová proti Slovenskej republike* (rozsudok z 15. septembra 2015) sa sťažovatelia podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru sťažovali na porušenie ich práva na prerokovanie veci v primeranej lehote v trestnom konaní, v ktorom mali postavenie poškodených. Trestné konanie bolo uznesením vyšetrovateľa zastavené z dôvodu, že trestný čin nebol spáchaný a teda sa skončilo bez vznesenia obvinenia voči konkrétnej osobe.
- ☞ Ústavný súd ich sťažnosť odmietol v súlade so svojou judikatúrou z dôvodu, že sťažovatelia ako poškodení v trestnom konaní vedenom vo veci bez vznesenia obvinenia sa nemôžu domáhať vyslovenia porušenia svojho základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov.
- ☞ Súd sa nestotožnil s námietkou vlády, ktorá s odkazom na rozhodnutie ústavného súdu argumentovala, že až vznesenie obvinenia voči konkrétnej osobe je tým momentom, ktorý dáva možnosť poškodenému v trestnom konaní uplatňovať si ochranu proti konkrétnemu možnému pôvodcovi svojho poškodenia, a teda z nej robí „vec“, na ktorej prerokovanie bez zbytočných prieťahov má nárok. Súd nevidel žiaden dôvod na odchylenie sa od svojej predchádzajúcej judikatúry, podľa ktorej sa garancie procesnej časti článku 6 Dohovoru aplikujú na nároky poškodených v trestnom konaní v Slovenskej republike a v tomto ohľade požívajú záruky článku 6 od momentu, kedy boli uplatnené.

Právo poškodeného v trestnom konaní podľa čl. 6 ods. 1:

- ✎ Na druhej strane však treba upozorniť aj na rozhodnutie Súdu v Podhradský proti Slovenskej republike, v ktorom rozhodol v prospech Slovenskej republiky. Pán Podhradský žaloval Slovenskú republiku pre porušenie článku 6 Dohovoru z dôvodu neprimeranej dĺžky a nespravodlivosti trestného konania, v ktorom si ako poškodený uplatnil svoj nárok na náhradu škody. Námietkou sťažovateľa o neprimeranej dĺžke trestného konania sa zaoberal aj ústavný súd na základe sťažnosti podľa článku 127 ústavy, ktorá však bola vo vzťahu k podstatnej časti konania odmietnutá z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.
- ✎ Ústavný súd v zmysle príslušnej právnej úpravy poukázal na to, že sťažovateľ sa ako poškodený mohol domáhať ochrany na ústavnom súde až od momentu vznesenia obvinenia voči konkrétnej osobe. Preto dospel k záveru, že mal právomoc preskúmať len konanie nasledujúce po obvinení dvoch osôb v januári 2008. Následne, so zreteľom na úkony, ktoré vyšetrovateľ urobil po tomto dátume, ústavný súd dospel k záveru, že obdobie, ktoré bral do úvahy, a to 2 roky a 3 mesiace, nebolo neprimerane dlhé.

Právo poškodeného v trestnom konaní podľa čl. 6 ods. 1:

- ☞ Po preskúmaní konkrétnych okolností prípadu Súd vyhlásil sťažnosť za neprijateľnú.
- ☞ Súd prihliadol na argument vlády, ktorá poukazovala na znenie príslušnej vnútroštátnej právnej úpravy, že nárok na náhradu škody je náležite podaný, ak je špecifikovaná osoba žalovaného, voči ktorej bol uplatnený, dôvod uplatnenia a jeho konkrétna výška. Keďže sťažovateľ v prvotných výpovediach nešpecifikoval žiadnu konkrétnu osobu, týmto momentom bol za okolností predmetného prípadu deň, kedy bolo vznesené obvinenie vo vzťahu k dvom konkrétnym osobám. Preto Súd uznal, že posudzovať rozhodovanie o sťažovateľovom uplatnenom nároku na náhradu škody v trestnom konaní možno počítať až od tohto dňa.
- ☞ Súd zistil, že sťažovateľ sa pred ústavným súdom nestážoval na dĺžku trestného konania v štádiu konania pred súdom, ani na celkovú dĺžku konania. Z toho dôvodu Súd dospel k záveru, že sťažovateľ v tejto časti sťažnosti nevyčerpal vnútroštátne prostriedky nápravy v zmysle článku 35 ods. 1 Dohovoru. Pokiaľ ide o časť konania, ktorú preskúmal ústavný súd vo svojom rozhodnutí, Súd našiel v postupe vyšetrovateľa jedno ojedinelé štvormesačné obdobie nečinnosti, ale inak nezistil, že by v konaní dochádzalo k ďalším prieťahom.

Konanie pred ESLP :

- ☞ Sťažnosť môže byť vyhlásená za neprijateľnú bez jej oznámenia dotknutej vláde (približne 90% sťažností je vybavených Súdom takto). Za neprijateľnú môže sťažnosť vyhlásiť už samosudca za predpokladu, že také rozhodnutie je možné prijať bez ďalšieho skúmania (zjavne neprijateľné sťažnosti). **Rozhodnutie samosudcu je konečné** (nie je proti nemu možné sa odvolať). Rozhodnutie o odmietnutí sťažnosti sa sťažovateľom nedoručuje, oznámi sa im len, že takéto rozhodnutie bolo prijaté.
- ☞ V prípade, že k oznámeniu sťažnosti vláde dôjde, Súd ju vyzve na zaslanie stanoviska k prijateľnosti a podstate sťažnosti. Súd zároveň ponúkne stranám možnosť dosiahnuť urovnanie sporu zmiernom. **Konanie o zmierni** je dôverné. V prípade, ak obe strany sporu súhlasia so zmiernym riešením prípadu, Súd navrhne podmienky zmieru, t.j. spravídla navrhne sumu pokrývajúcu majetkovú škodu, nemajetkovú ujmu, ako aj náklady a výdavky, spolu s akoukoľvek daňou, ktorá môže byť sťažovateľovi vyrubená.

Konanie pred ESLP :

- ☞ Súd za určitých okolností (najmä v prípadoch týkajúcich sa otázky, ku ktorej sa viaže ustálená judikatúra Súdu – zväčša sťažnosť na neprimeranú dĺžku súdneho konania) môže vyčiarknuť sťažnosť zo zoznamu sťažností aj na základe tzv. **jednostrannej deklarácie dotknutej vlády**, a to aj napriek želaniu sťažovateľa, aby sa pokračovalo v preskúmvaní sťažnosti. Tento postup nastáva v tých prípadoch, keď vláda vyjadrila na rozdiel od sťažovateľa súhlas so zmiernym riešením prípadu a následne (po odmietnutí zmieru zo strany sťažovateľa) v jednostrannom vyhlásení pripustila, že došlo k namietanému porušeniu Dohovoru a zaviazala sa v ňom sťažovateľovi vyplatiť primeranú náhradu. Suma tejto náhrady zodpovedá sume, ktorú navrhol Súd v súvislosti so zmiernym riešením prípadu zníženej o 10%.

Konanie pred ESLP :

- ☞ Pokiaľ ide o rok 2016 vláda pristúpila vo väčšine sťažností týkajúcich sa namietaného porušenia práva na prerokovanie veci v primeranej lehote k uzavretiu zmluvy z dôvodu, že v týchto prípadoch:
- ☞ dĺžka namietaného konania nebola vzhľadom na doterajšiu judikatúru Súdu obhájiteľná
- ☞ ústavný súd v rozpore s existujúcou judikatúrou Súdu
 - neposúdil celkovú dĺžku konania
 - podmienil podanie ústavnej sťažnosti predchádzajúcou sťažnosťou predsedovi súdu
 - nepriznal dostatočné finančné zadosťučinenie

Konanie pred ESLP :

- vo všetkých týchto prípadoch Súd už spolu s oznámením sťažnosti zaslal vláde aj návrhy vyhlásení o zmieri s určenou peňažnou sumou.

- v prípadoch, v ktorých sťažovatelia napriek ochote vlády nepristúpili na návrh o zmieri, vláda zaslala Súdu jednostrannú deklaráciu, v ktorej bolo možné pôvodne navrhnutú sumu znížiť o 10 %. Takto boli prípady uzavreté napriek vôli sťažovateľov pokračovať v sporovom konaní. Určené sumy sú vyplácané z rozpočtu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky

Rozsudky

Vec	(č. sťažnosti)	Dátum vyhlásenia	Vyplatená suma
Javor and Javorová proti Slovenskej republike	(42360/10)	16.2.2016	6 200,00 €
Majtan proti Slovenskej republike	(32273/12)	19.7.2016	2 000,00 €
Čičmanec proti Slovenskej republike	(65302/11)	28.7.2016	2 500,00 €
spolu			10 700,00 €

Zmiery

Vec	(č. sťažnosti)	Dátum vyhlásenia	Vyplatená suma
Focko a ďalší proti Slovenskej republike	(65989/11)	21.10.2015	52 500,00 €
Kohútek and Kohúteková proti Slovenskej republike	(32970/13)	7.1.2016	7 000,00 €
Sarkocyc proti Slovenskej republike	(10510/15)	2.2.2016	2 300,00 €
Allianz proti Slovenskej republike	(31587/14)	2.2.2016	4 100,00 €
Žiarec, poľnohospodárske družstvo proti Slovenskej republike	(25962/14)	9.2.2016	6 100,00 €
Dubovská proti Slovenskej republike	(6590/13)	9.2.2016	1 800,00 €
Sarkocyc proti Slovenskej republike	(27788/14)	15.3.2016	3 500,00 €
Suchár proti Slovenskej republike	(34820/15)	13.3.2016	1 900,00 €
Havrilik proti Slovenskej republike	(1854/14)	29.3.2016	8 300,00 €
JUPITER SK s.r.o. proti Slovenskej republike	(11261/14)	26.4.2016	2 000,00 €
Kunzo proti Slovenskej republike	(57465/11)	28.6.2016	5 607,10 €
Jakab proti Slovenskej republike	(53963/15)	28.6.2016	4 400,00 €
Jánošík proti Slovenskej republike	(37839/15)	28.6.2016	3 000,00 €
Schmutzová a Vittek proti Slovenskej republike	(53549/13)	28.6.2016	2 350,00 €
Hami proti Slovenskej republike	(54888/15)	28.6.2016	5 200,00 €
Szijjártó proti Slovenskej republike	(54891/15)	28.6.2016	5 200,00 €
Juhás proti Slovenskej republike	(43096/15)	28.6.2016	7 807,10 €
Laduna proti Slovenskej republike	(63143/11)	13.10.2016	6 000,00 €
Mikudová proti Slovenskej republike	(69913/14)	13.10.2016	3 350,00 €
Marčíšin proti Slovenskej republike	(18333/13)	13.10.2016	3 700,00 €
Tašký proti Slovenskej republike	(29014/14)	13.10.2016	6 000,00 €
spolu			142 114,20 €

Jednostranné deklarácie vlády

Vec	(č. sťažnosti)	Dátum vyhlásenia	Vyplatená suma
Perhác proti Slovenskej republike	(63158/14)	22.10.2015	3 960,00 €
Holanová proti Slovenskej republike	(76324/14)	7.1.2016	2 070,00 €
Snopko proti Slovenskej republike	(5317/14)	7.1.2016	3 960,00 €
Tudor proti Slovenskej republike	(4716/15)	7.1.2016	1 710,00 €
Allianz proti Slovenskej republike	(42326/14)	29.3.2016	3 690,00 €
Lukáčová proti Slovenskej republike	(49377/14)	23. 6. 2016	4 050,00 €
Lukáč proti Slovenskej republike	(34906/14)	23. 6. 2016	4 050,00 €
Pavliš proti Slovenskej republike	(20050/15)	1.12.2016	1 800,00 €
spolu			25 290,00 €